

कटिपूल (क^० + पूल) m. *Seitenstiche* GLAUC-P. 188 im ÇKDr.
 कटिमूत्र bei einem Manne Buḥ. P. 11, 14, 41.
 कटोक्तारुण (क^० + त^०) n. du. *ein best. Theil des Hüftknochens, Hüftgelenk* Suçr. 1, 343, 19. 346, 19. 350, 3.
 कटीनिवसन (क^० + 2. नि^०) n. *ein um die Hüften geschlagenes Tuch* KATHA. 101, 355.
 कटु 1) °गिरः घनः Spr. 1772. रत्तः कटुः (Krähen) कटु Kāṭh. 68, 53 bei AUFRECHT, HALAJ. Ind. u. कटु. Z. 10 दूषण fehlerhaft für उषण.
 कटुकता (von कटुक) f. *Schärfe, scharfer —, bitterer Geschmack, Bitterkeit*: मुखे कटुकता नित्यं धनिनां ज्वरिणामिव Spr. 4647.
 कटुकावटप m. pl. Bez. *einer best. Gattung von Pflanzen* (भक्षातक-प्रभृतयः Schol.) VARAḤ. BRH. 3, 7.
 कटुता (von कटु) f. *Schärfe, scharfer Geschmack*: त्यजति कटुतां न स्वां निम्बः स्थित्वा पयोद्ग्रे Spr. 1470. *scharfer Geruch*: लोकपृषैः परिमलैः परिपूरितस्य काश्मीरस्य कटुतापि नितान्तरम्या BHĀM. 1, 69 bei AUFRECHT, HALAJ. Ind. *Herbe —, Härte des Charakters* HARIV. 1022.
 कटुतुम्बिनी f. *eine best. Pflanze*, = क्रूरकर्मन् RĀGAN. im ÇKDr. u. d. letzten Worte.
 कटुत्ता, °दली ÇKDr. unter कर्कटी nach ders. Aut.
 कटुनिष्प्राव, unter नदीनिष्प्राव gleichfalls कटुनिष्प्राव ÇKDr.
 कटुपद्म N. pr. *einer Oertlichkeit* Verz. d. Oxf. H. 337, a, No. 848.
 कटुपाक, °पाकिन् auch Suçr. 1, 173, 11.
 कटुरोहिणिका f. = कटुरोहिणी H. an. 4, 174.
 कटुरकग्राम m. N. pr. *eines Dorfes* Verz. d. Oxf. H. 133, a, 32.
 कटोदक n. = प्रेताय प्रदेयमुदकम् Schol.; vgl. कट 1) i).
 कटोर n. *ein bes. Gefäß* MERUTANTRA und ĠALMINI'S BHĀRATA, ĀḠVAM. 9 im ÇKDr.
 कटोर m. a *weapon, a dagger* WILSON.
 कटोरिका (vgl. कर्तारिका) f. *Schlachtmesser, Schwert* Schol. zu KĀTJ. ÇR. 6, 4, 11. 13. 8, 12.
 कटुर 1) HALAJ. 2, 223; vgl. कटु. — 2) ससारं यद्वेततक्रं कटुरं तत्प्रकीर्तितम् ÇABDAK. im ÇKDr. u. घोल.
 कटुवक HARIV. 8444. कटुङ्क die neuere Ausg.; कटुङ्कः = कटुरसः NILAK.
 कटुङ्क, die ed. Bomb. überall richtig खटुङ्क.
 कठ Z. 8 ed. Bomb. des R. richtig कठ^०.
 कठशाठ Z. 2 lies काठशाठिन्.
 कठौकु UNĀDIS. 3, 77. m. *Vogel* oder *ein best. Vogel* UḠĠVAL.
 कठिञ्जर Z. 1 lies einer Pflanze st. eines Baumes.
 कठिन 1) प्राणानां कुलिशकठिनानाम् Spr. 1801. PAKĀT. I, 72 (Spr. 1176) von Fürsten und Bergen. — 4) NAIŠU. 22, 54. — 5) MBH. 3, 8484 liest die ed. Bomb. richtig कठिनानि, welches NILAK. durch यष्टीः erklärt, Andere, wie er bemerkt, durch शिख्यानि oder कर्ण्डानि; 3, 11043 nach NILAK. gleichfalls = शिख्य oder कर्ण्डः ŚĀV. 5, 1 (MBH. 3, 16747) = स्याली. R. 2, 33, 17 hat auch die ed. Bomb. कठिनकानि, welches nach dem Schol. eine copul. Zusammensetzung ist und entweder in कठिन (= खनित्र) und कानि (= पेटक), oder in कठिनक (= खनित्र) und कानि (= अन्नचर्मपि-नद्धपेटक) zu zerlegen ist. Nach WASSILJEV 83. 88 ist कठिन *ein bes. Kleidungsstück des Bhikshu*; das कठिनावदान handelt nach BURNOUR

vom Gefäß, vom Stock und von der Kleidung.

कठुर adj. f. आ *hart, rau*: वाणी VĀDDHA-KĀN. 7, 17. — Vgl. कठोर.
 कठोरणि vgl. कठोरणि.
 कठोर = पूर्ण UḠĠVAL. zu UNĀDIS. 1, 63. = प्रौढ RANTĪ bei MALLIN. zu ÇR. 1, 20. °ताराधिप so v. a. Vollmond ÇR. 1, 20.
 कठोरगिरि m. N. pr. *eines Berges* Verz. d. Oxf. H. 30, a, 7.
 कठोरता (von कठोर) f. *Härte* Spr. 1080.
 कठोरम् (von कठोर), °पति üppig machen: पौरस्त्यपवनः कठोर्य के-तकान् MĀLATI. 137, 6.
 कठ 2) = कठ, मूक, also *stumm*, nicht *dumm* HALAJ. 2, 454.
 कठंकर KUYALAJ. 99, b.
 कठङ्क zur Erklärung von निष्पाव Spreu (?) H. an. 3, 702. MED. v. 38.
 कठम्ब Z. 1 lies b) st. 2).
 कठवक Bez. der Kapitel (सर्ग) in literarischen Werken, die in einer Aḡabhrāṇṇa-Sprache abgefasst sind, ŚĀH. D. 362.
 कठार 1) HALAJ. 4, 50. पृथ्वीरजः कर्मकण्टकठारम् ÇR. 3, 3.
 कण् mit नि s. निकाणम्.
 कण 1) शालिकाणानि (also auch neutr.) Reiskörner KATHA. 61, 77. मृत्काण *ein Stückchen Lehm* Spr. 441. दृपत्काण *ein Steinchen* 3794. काण = स्फुलिङ्ग Funken HALAJ. 1, 67. दहन^० VARAḤ. BRH. 8, 93, 1.
 कणप, MBH. 1, 8257 zerlegt NILAK. अयःकाणप in अयःकाण und प und erklärt: अयःकाणान् लोकगुलिकाः पितृतीति तथाविधम् आग्नेयौपधवलेन गर्भसंभूता लोकगुलिकास्तारका इव कीर्यन्ते येन तद्यत्नमयःकाणपं लोकनयम्. 3, 810, wo शक्तिकुलिशपाशष्टिकनयाः gelesen wird, erklärt derselbe: शक्त्यादीनां कनो दीर्घमितिः शोभा वा तां पति ते शक्तिकुलिशपाशष्टिकनयाः. Wir zerlegen अयस् + काणप und dieses letztere wiederum in काण + 1. प *tropfenweise* (das Blut) *trinkend* d. i. *nur einen geringen Blutverlust verursachend*; vgl. काणपायिन्, aber auch 1. काणप 2).
 काणपायिन् (काण + पा^०) m. = काणप MBH. 8, 714. काणप ed. Bomb.
 काणप्रिय (काण + प्रिय) m. *eine Sperlingsart* RĀGAN. im ÇKDr. u. मृकृवर्तुर.
 काणभक्त SARVADARĠANAS. 12, 20. 104, 3. 160, 12. Verz. d. Oxf. H. 239, a, 32.
 काणभुन् Verz. d. Oxf. H. 239, a, 24.
 काणाद् SARVADARĠANAS. 111, 12. Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. 18, b, 13. 33, b, 23. 239, a, 30. °जाः 19, a, 32. °रक्षस्यसंग्रह m. Titel einer Schrift HALL. 78. °सूत्रव्याख्यान n. desgl. 68. Z. 3 lies काणभुन् st. बलभुन्.
 काणानता s. u. काण 1).
 काणिका 1) a) Tröpfchen VARAḤ. BRH. S. 27, 3. — 2) a) बलकाणिकाः Spr. 203. कलङ्कस्य काणिका *ein kleines Fleckchen* 3262.
 काणिश vgl. गुच्छ^०, वक्रुतर^०.
 काणोका f. = काणिका Körnchen: यथाश्चत्यकाणोकायामर्भूतो नखा-दुमः MBH. 12, 7690.
 काण्ट Dorn Buḥ. P. 9, 3, 7. — Vgl. त्रि^०, भद्र^०, भुज^०, वक्रुकाण्ट.
 काण्टक 1) a) Dorn und zugleich Feind Spr. 4500. — b) कालापसं प्रलं कण्टकैर्वलुभिश्चितम् R. 7, 8, 13. — c) यावच्चक्रवर्तिनं न प्राप्तः कण्टकः स नः KATHA. 112, 190. पितृरक्ष्यमकण्टकम् R. 3, 33, 15. — d) R. 2, 81, 6 hat die v. l. अकर्णिका; der Schol. erklärt कण्टक in अकण्टका durch नाविक *Schiffer, Bootsmann*. — l) VARAḤ. BRH. S. 96, 6. BRH. 1,